



ת"פ 26526/09/21 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד מסרשאו רדאי (עציר)- ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 26526-09-21 מדינת ישראל נ' רדאי(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה	מדינת ישראל-פמ"ד ע"י ב"כ המתמחה רותם אביטן
נגד הנאשם		מסרשאו רדאי (עציר)-ויעוד חזותי ע"י ב"כ עו"ד אלכס גאוסקין

גזר דין

רקע

1. בתאריך 18.11.21 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו בכתב האישום המקורי, במספר עבירות כדלקמן:
שלוש עבירות של **הפרת צו פיקוח** לפי סעיף 22(א) לחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ה - 2006 (להלן: "**חוק ההגנה**").
עבירת **החזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג - 1973.
 2. על פי האמור בכתב האישום, הנאשם נתון תחת צו פיקוח לפי חוק ההגנה מאז 24.12.20 ועד 25.2.23 המחייב אותו, בין היתר, לשתף פעולה עם קצין המבחן ולהימנע מצריכת אלכוהול או סמים, לרבות חומרים מסוכנים ("סמי פיצוציות").
- על פי **האישום הראשון**, ביום 12.5.21, סמוך לשעה 13:45, הגיעו קציני הפיקוח אל ביתו של הנאשם וערכו לו בדיקות שתן.
- בבדיקה נמצא כי הנאשם צרך סם מסוכן מסוג בונורפין וכן נמצאו שרידי סם מסוכן מסוג קוקאין.
- על פי **האישום השני**, ביום 28.8.21 או בסמוך לכך, יצא הנאשם את ביתו, לא חזר אליו ולא עדכן את קצין הפיקוח. לאחר שנודע למשטרה ולקציני הפיקוח כי הנאשם נעלם, נערכו אחריו חיפושים.
- בתאריך 5.9.21, סמוך לשעה 23:00, אותר הנאשם על ידי סיירי תחנת שרת במרחב יפתח, סמוך לרחוב הקונגרס 48 בתל אביב-יפו ונעצר לחקירה.



על פי האישום השלישי, בעת מעצר הנאשם כאמור באישום השני, ולאחר חיפוש שנערך על גופו של הנאשם, נתפסו בתחתוניו שתי אריזות של סם מסוכן מסוג Mdmb-4en pinaca שהוא נגזרת מבנית של אינדזול קרבוקסאמיד במשקל 2 גרם.

3. הנאשם עתר לקביעת מועד קרוב לשמיעת טיעונים לעונש, שכן במסגרת תיק המעצר הנשם ממתין להמלצה סופית של שירות המבחן בעניין קליטת הנאשם בקהילה טיפולית. בתאריך 28.11.21 הודיע שירות המבחן, כי טרם נבחנה התאמת הנאשם למסגרת ועל כן נתבקשה דחייה למשך כשבועיים. בדיון מתאריך 29.11.21 התנגדה המאשימה לדחייה וטענה, כי עמדתה העונשית היא מאסר בפועל למשך שנה לפחות. ההגנה עתרה לדחייה לצורך מיצוי אפשרות שילוב הנאשם בקהילה טיפולית. נטען, כי אין מחלוקת שההפרות החוזרות אותן מבצע הנאשם במקרה זה נובעות מהתמכרות לסמים ועל כן יש לאפשר לנאשם, המעוניין בכך, להשתלב בטיפול המותאם לצרכיו.

במסגרת ההחלטה הודגש, כי כלל ההפרות בעברו של הנאשם, מאז הורשע בביצוע עבירת מין בשנת 2017, קשורות לשימוש בסמים. לא נרשמו לחובת הנאשם הפרות מסוג אחר של צו הפיקוח ובפרט לא עבירות מין. הודגש, בנוסף, כי קיימת במקרה זה גם נזקקות טיפולית בתחום הנפש. בנסיבות אלה, יש בהמלצת שירות המבחן כדי לקדם את הפחתת המסוכנות ועל כן יש לאפשר אותה.

4. **בתסקיר שירות המבחן מיום 12.12.21** נסקרו קורותיו של הנאשם. עולה כי הנאשם, בן 30, מתגורר בבית הוריו. הנאשם עלה לארץ בהיותו בן חצי שנה, וסיים 10 שנות לימוד. על רקע קשיי קליטה והשפלות שחוה בתקופת הלימודים, חבר לחברה שולית והחל להשתמש בחומרים משני תודעה וגילה מעורבות בפלילים. הנאשם לא גויס לצבא ולא הצליח להשתלב לאורך זמן במסגרת תעסוקתית. הנאשם דיווח על בעיות פסיכיאטריות כתוצאה משימוש בסמים. תוארה גם אלימות מצד אביו ברקע אך נמסר, כי כיום היחסים תקינים וכי המשפחה מנהלת אורח חיים נורמטיבי.

הנאשם מעורב בפלילים עוד בהיותו נער, והוא הורשע בעבירות מתחומים שונים.

הנאשם תיאר שימוש בסמים מסוגים שנים מאז היותו בן 12 וכן תיאר צריכת אלכוהול מופרזת ובלתי מבוקרת. נסיונות טיפוליים בעבר כשלו בשל קושי מצד הנאשם לשתף פעולה בטיפול לאורך זמן. במעצרו הנוכחי, הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול.

הנאשם מודה בביצוע העבירות ומסר, כי ברקע לביצוען התמכרות רבת השנים לסמים ולאכזריות. הנאשם מסר, כי אינו מצליח להימנע מהשימוש בהם וכן תאר שהוא מתקשה להציב גבול חיצוני לסביבה בה נמצא ולאנשים איתם הוא שוהה. הנאשם ביקש להשתלב בטיפול אינטנסיבי בקהילה טיפולית וסבור שאחרת לא יצליח להיגמל מסמי רחוב. שירות המבחן מסר כי נוכח קיומו של צו פיקוח לעברייני מין, קיים קושי באיתור מסגרת טיפולית.

נמסר, כי הנאשם גדל במציאות בה ספג אלימות והחברה השולית מסגרת מעניקה לו תחושת שייכות. כן נמסר, כי ההתמכרות העמוקה ממנה סובל הנאשם בשילוב כוחות מוגבלים והיעדר גורמי מקשים על שילובו בטיפול. עוד ההתרשמות היא, כי הנאשם עלול להגיב באופן אימפולסיבי ואלים כשחש פגיעה בכבודו וכן, כי קיים עיסוק מוגבר במין ובמיניות תחת השפעת חומרים משני תודעה.

בנסיבות אלה, שירות המבחן חזר על המלצתו לדחות את הדיון לצורך מיצוי אפשרויות שילוב הנאשם במסגרת טיפולית סגורה.



5. בתסקיר המשלים שהוגש ביום **20.2.22** הודיע שירות המבחן, כי מועמדותו של הנאשם להשתלב בקהילה טיפולית סגורה להתמכרויות בשל הרשעתו בעבירת מין וצו הפיקוח. נמסר, כי במצב הדברים אין בידי השירות לקדם את שילוב הנאשם במסגרת טיפולית התואמת את צרכיו. נמסר, כי כיוון שלא עבר בתקופת מאסרו טיפול בתחום המין הנאשם אינו מתאים למסגרת. בנסיבות אלה, אין לשירות המבחן המלצה.

ראיות לעונש:

6. המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות - **סומן ת/1**. כן הגישה גזר דין הכולל תנאים חבי הפעלה בת"פ 26625-09-20 של בית משפט השלום בבאר שבע מתאריך 20.4.2021 - **סומן ת/2** והחלטה מתיק פיקוח קודם של הנאשם פע"מ 10643-08-20 של בית משפט השלום בבאר שבע מתאריך 24.12.2020 - **סומן ת/3** וקובץ מאסרים בשב"ס - **סומן ת/4**.

המאשימה הגישה גם אסמכתאות לתמיכה בעמדתה העונשית.

7. הנאשם לא הגיש ראיות לעונש מטעמו.

טענות הצדדים לעונש:

8. **ב"כ המאשימה** עמדה על הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם בהם הגנה על בטחון הציבור מפני עברייני מין מורשעים, הבטחת מנגנון הפיקוח על עברייני מין, שלטון החוק וכיבוד צווים שיפוטיים. ביחס למידת הפגיעה, נטען כי מדובר בהפרה בוטה של צו הפיקוח, שעה שלנאשם מספר הפרות חוזרות ונשנות עליהן נשפט בעבר. נטען, כי הגם שלא נגרם נזק קונקרטי לאדם, מעשיו של הנאשם מעמידים את ביטחון הציבור בסיכון.

9. נטען, כי הפרת תנאי צו הפיקוח המורה על אי שימוש בסמים חמורה שכן צריכת סמים ידועה כמסירת עכבות ועלולה להוביל לביצוע עבירות מין. נטען, כי בעניינו של הנאשם נקבעו תנאי פיקוח קפדניים מאחר שהורשע בביצוע עבירות מין על רקע שימוש בסמים. נטען, כי לנאשם שליטה מלאה על מעשיו וכי הוא בחר ביוזמתו ובידיעתו המלאה להפר את צו הפיקוח.

10. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת ממנה עולה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם של 6-12 חודשים בגין כל הפרה. במקרה זה, יש לקבוע מתחם משוקלל של 8-24 חודשי מאסר.

11. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי הנאשם, יליד 1991, בעל עבר פלילי מכביד, הכולל ארבע הרשעות בגין עבירות זהות של הפרת צו פיקוח וכן עבר פלילי מכביד הכולל הרשעות בתחומים שונים.

בנסיבות אלה יש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת משנת מאסר, הפעלת התנאי במצטבר ובנוסף מאסר על תנאי וקנס.

12. **ב"כ הנאשם** מיקד את טיעונו בחזרתיות בביצוע הפרות של הצו על רקע התמכרותו של הנאשם. נטען, כי עניין זה נדון שוב ושוב בכל תיק של הנאשם. נטען, כי מן הנאשם נמנעת האפשרות לקבל טיפול לגמילה מסמים בהיותו עברייני מין מורשע ובהיעדר מסגרת מתאימה. נטען, כי הנאשם מכיר בבעיית ההתמכרות שלו ומעוניין בטיפול. נטען בנוסף, כי הנאשם פגוע נפש ואינו יכול להשתלב גם במסגרות לתחלואה כפולה בשל



הרשעתו בעבירת מין.

נטען, כי מאז הרשעת הנאשם בעבירת המין לא נרשמו לחובתו עבירות כלשהן מלבד הפרות הקשורות בהתמכרות.

13. בנסיבות אלה נטען, כי עתירת המאשימה לעונש אינה מותאמת. ב"כ הנאשם מסר, כי מייצג את הנאשם בתיקים שונים וגם בעבר ניסה לקדם מענה לנאשם בדרגים שונים בשירות המבחן ובמשרד הרווחה, למרות זאת גם הפעם שירות המבחן לא הצליח למצוא פתרון למצבו. כן נטען, כי בין תקופות מאסרו הנאשם טיפל בעצמו באמצעות גורמי הרווחה אך לא ניתן לטפל בו באמצעות ההליך הפלילי. הודגש עוד, כי המסוכנות המינית הנשקפת מן הנאשם היא נמוכה.

לאור זאת, עתר ב"כ הנאשם לקבוע כי מתחם העונש ההולם נמוך מזה שהמאשימה טענה לו, ולקבוע כי המתחם הוא כשל החזקת ושימוש בסמים בלבד (ללא מרכיב הפרת הצו), קרי מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. לחלופין טען, כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק, ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

14. **הנאשם** עצמו מסר, כי הוא מקווה להמשיך את הטיפול מחוץ לכותלי הכלא. הוסיף, כי לא נמצא מסגרת אשר יכולה לסייע לו בבעיותיו האישיות ובעיית ההתמכרות שלו. כן הוסיף כי הוא מצטער על מה שעשה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

15. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. כתב האישום מתאר **מספר מקרים** כולם על רקע הפרות צו הפיקוח, בנסיבות דומות. המאשימה הפנתה לענישה הנוהגת, לשיטתה, בגין מקרה של הפרה בודדת וטענה למתחם עונש אחד בגין כלל המעשים.

17. אין מחלוקת לגבי **הערכים החברתיים המוגנים** בעבירות בהן הורשע הנאשם. העבירה של הפרת צו הפיקוח נועדה להגן על ביטחון הציבור מפני עברייני מין מורשעים, להבטיח את האפקטיביות של מנגנון הפיקוח על עברייני מין ובהגדרת חובת הציות לצו מגולמים גם ערכים של שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק. וחובת הציות לחוק ובפרט לצווים שיפוטניים שניתנו מכוחו.

בפסיקה הודגש שתכלית מתן צווי הפיקוח, היא מניעתית ולא עונשית ומטרתה להגן על הציבור מפני עברייני מין. דברים ברוח זו נאמרו בבש"פ 8309/14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (13.01.2015):

"התכלית החקיקתית העומדת במרכז הדיון היא ההגנה הנדרשת על הציבור מפני עברייני מין, מעבר לענישה שהוטלה עליהם (ראו: סעיף 1 לחוק ההגנה על הציבור; בש"פ 1179/09 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) פסקה 7 (24.2.2009))."

ראו גם בבש"פ 8054/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (09.12.2014):

"תכליתו של צו הפיקוח היא מניעתית ולא עונשית, והשיקולים שביניהם

עמוד 4



על בית המשפט למצוא את נקודת האיזון בדונו בבקשה להטלת צו פיקוח על עברייני שסיים לרצות את עונשו, עניינם באינטרס הציבורי שבהגנה על שלום הציבור מפני ביצוע עבירות מין מחד גיסא, ובזכויות ובחירויות של עברייני המין אשר סיים לרצות עונשו ולשלם את חובו לחברה מאידך גיסא"

18. בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים וכן בבחינת מידת אשמו של הנאשם, איני רואה עין בעין עם עמדת המאשימה. לא מצאתי, כי יש בטיעון המאשימה ה"גנרי" לעונש כדי לתת מענה או ביטוי כלשהו לשקלול של נסיבות המקרה כפי שמשקפות מעברו הפלילי של הנאשם ובפרט מתסקירי שירות המבחן.

מעשי ההפרה אותם ביצע הנאשם קשורים כולם להתמכרותו העמוקה של הנאשם לסמים. לא מדובר בהפרות המהוות עבירות פליליות עצמאיות (מלבד העבירות של שימוש עצמי בסמים או החזקה לצורך שימוש עצמי) ובפרט הנאשם לא ביצע עבירות מין ולא הפר את צו הפיקוח בדרך של התנהגות אקטיבית הקשורה בפריצת גבולות בתחום המיני. משכך, לא מדובר בהפרות צו שהן ברף הגבוה.

אך בפרט ובעיקר, כאשר מדובר בהפרות חוזרות על רקע התמכרות לסמים **במצב דברים שבו הנאשם מבקש להשתלב בהליך גמילה מסמים במסגרת סגורה ולא ניתנה לו האפשרות לעשות כן מאז הרשעתו בעבירות מין** וכאשר בד בבד קיימת גם תחלואה בתחום הנפש - לא ניתן לקבוע כטיעון המאשימה כי מדובר ב"בחירה" חוזרת, בשליטה מלאה ומודעת, להפר את צו הפיקוח. לנתוני הנאשם שבפניי כפי שמתקיימים בפניי השפעה של ממש על הגדרת **מידת אשמו** של הנאשם ולפיכך, בקביעת מתחם הענישה.

19. בבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** ועיון בפסיקה אליה הפנתה המאשימה עולה, כי מתחם העונש ההולם מושפע מאופי ההפרה ומספר ההפרות. קיימת מגמת החמרה מקום בו בוצעו הפרות חמורות במיוחד ובפרט כאשר מדובר בהפרות הנוגעות ישירות לעבירות המין או להתנהגות מינית (כגון קרבה לקטינים, החזקת פורנוגרפיה, הפרת איסור על שהייה ביחידות וכיוצ"ב). ראו להלן דוגמאות מן הפסיקה:

עפ"ג 7934-06-11 **גדול נגד מדינת ישראל** (17.7.2011): המערער נדון ל- **8 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, ומאסר על תנאי**, לאחר שהורשע בהפרת צו פיקוח שאסר עליו להתחבר עם קטינים. ערעורו נדחה.

ת"פ (חי') 23300-12-15 **מדינת ישראל נגד קורידו** (20.09.2016): הנאשם נידון ל**מאסר כולל בן 14 חודשי מאסר בפועל, ומאסרים מותנים**. הנאשם הורשע בשני אישומים של הפרת צו פיקוח, הראשון - החזקת חומרי תועבה ובהם דמויות של קטינים, והשני - שהייה בדירתו עם קטינים ללא בגיר מלווה וללא אישור מקצין פיקוח.

ת"פ 42432-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.02.2015): הנאשם נידון ל- **4 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**, לאחר שהורשע בעבירה של הפרת צו פיקוח, בכך שהפר את איסור השהייה ביחידות עם קטינים, שאינם בני משפחתו.

ת"פ (פ"ת) 27918-05-14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (11.09.2014): הנאשם נידון ל- **3 חודשי מאסר יום אחד**, לאחר שהורשע בהפרת צו פיקוח על עברייני מין. הנאשם שוחח עם שני קטינים בניגוד לצו האוסר עליו להתחבר על קטינים ממין זכר.



ת"פ 37734-03-14 מדינת ישראל נ' סלים (10.04.2014): הנאשם נידון ל- **35 ימי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**, לאחר הורשע בעבירה של הפרת צו פיקוח בכך שלא שיתף פעולה עם קצין הפיקוח וצרך אלכוהול.

ת"פ (ת"א) 18029-09-13 מדינת ישראל נגד חנוכה (30.10.2013): הנאשם נידון **לחודשיים מאסר בפועל** לאחר שהורשע בספר הפרות של צו פיקוח, אשר במסגרתו נאסר עליו כל שימוש באלכוהול בכך ששתה לשכרה במספר הזדמנויות.

ת"פ 11690-11-12 מדינת ישראל נגד מלול (21.02.2013): הנאשם נדון ל- **15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**, לאחר שהורשע בשתי עבירות של הפרת צו פיקוח בכך שבשתי הזדמנויות נפגש ביחידות עם קטין, עיסה את גבו של הקטין והקטין עיסה את גבו. בית המשפט קבע שמתחם הענישה ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנה וחצי מאסר.

ת"פ (ב"ש) 3039/12 מדינת ישראל נגד שפובלוב (27.12.2012): הנאשם נדון ל- **5 חודשי מאסר על תנאי** לאחר שהורשע בשני מקרים של הפרת צו פיקוח על עברייני מין, לאחר שצרך אלכוהול.

ת"פ (תל אביב) 17915-05-12 מדינת ישראל נגד דור (23.10.2012): הנאשם נדון ל- **5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**, לאחר שהורשע בהפרת צו פיקוח בכך שיצר קשר עם קטינות בגינה ציבורית.

ת"פ (פ"ת) 35912-05-11 מדינת ישראל נגד ויפליק (14.07.2011): הנאשם נדון ל- **מאסר בפועל לתקופה בת חודשיים וחצי** לאחר שהורשע בהפרת צו פיקוח, כאשר שהה במגרש כדורגל, אשר בו שהו באותה עת קטינים ובגירים. מאוחר יותר חבר הנאשם לשני קטינים בני 16, שיחק עמם ובמהלך משחק הכדורגל יצר איתם מגע פיזי.

ת"פ (פ"ת) 23536-10-10 מדינת ישראל נגד קרוצקו (07.12.2010): הנאשם נדון ל- **4 חודשי מאסר בפועל** לאחר שהורשע בהפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני עבירות מין. הנאשם הפר פעמיים את צו הפיקוח כאשר עבד כמאבטח בבית ספר ובגן ילדים.

20. בנסיבות המפורטות לעיל מתחייבת המסקנה, כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה אינו תואם את סוג ההפרות בהן הורשע הנאשם שבפניי, אלא הוא תואם הפרות צו פיקוח בנסיבות של התנהגות מינית ישירה, ובפרט כלפי קטינים. מן הדוגמאות שלעיל עולה בבירור אבחנה בין רמת הענישה בהפרות הקשורות בצריכת חומרים ממכרים ובין הפרות הקשורות ישירות להתנהגות מינית.

להפריה מסוג זה, לו מדובר במקרה בודד וחד-פעמי שהוא ברף הנמוך, לא מן הנמנע לקבוע, כי תחתית המתחם יכולה להכיל ענישה צופה פני עתיד בלבד. בשים לב לנסיבות ההפרות במקרה שבפניי ולמספר ההפרות, יש לקבוע מתחם ענישה של 2-8 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום:

21. במקרה שבפניי מדובר במי שמביע תובנה מלאה לגבי מצב התמכרותו, מביע רצון להיגמל מסמים ואף מודע לכך שעומק התמכרותו מצריך שילוב במסגרת אינטנסיבית סגורה. בנוסף, הנאשם שבפניי בעל נזקקות טיפולית גם בתחום הנפש. חרף הנזקקות הטיפולית, והבעת המוטיבציה והרצון העזים, הנאשם לא



השתלב בטיפול בפועל וזאת בשל כך **שלא קיימת** מסגרת טיפולית אינטנסיבית סגורה התואמת את צרכיו של הנאשם (קרי תחלואה כפולה בצד הרשעה קודמת בעבירת מין). מדובר בסבך שב"כ הנאשם, במסירותו הרבה ושירות המבחן במאמציו לא הצליחו להתיר ונמסר, כי מדובר במקרה חוזר שבו לא הצליחו להתיר סבך זה: הנאשם אינו מצליח להתמיד בטיפול בתחום המיני בשל בעיית התמכרותו ואינו יכול לטפל בבעיית התמכרותו בשל קיומה של הרשעה בעבירת מין ברקע.

22. חרף התסכול במצב דברים זה, בית המשפט לא יקבע באופן מלאכותי כי קיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

ב"כ הנאשם עתר לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק. לא מצאתי כי בוססה האפשרות המשפטית לקבלת טיעון זה אך הדבר גם אינו נחוץ במקרה שבפניי, בשים לב למתחם שנקבע ולשיקולים אותם ניתן לשקול בתוך מתחם הענישה.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 31, מעולם לא שולב בתעסוקה באופן יציב, לחובתו עבר פלילי מכביד בתחומים רבים, הרשעה בעבירת מין משנת 2017 ומאז הורשע במספר הפרות של צו הפיקוח בגין נדון לעונש מאסר וכן הופעלו תנאים שהוטלו עליו.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום כפי שהוא, שלא במסגרת הסדר טיעון, וחסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם בעל רצון עמוק וכן להשתקם, אך מסגרת טיפולית התואמת את צרכיו אינה בנמצא. ב"כ הנאשם טען בעניין והפנה טרזניה לרשויות המדינה. אין זה מתפקידו של בית משפט השלום בהליך הפלילי לעצב מדיניות סוציאלית או לבקרה. בית המשפט רשאי במסגרת ההליך הפלילי לשקול שיקולים אותם התיר המחוקק לשקול בשלב הענישה ובהתאם לאמור בפסיקה המנחה. לענייננו ניתן להפנות לסעיפים 40א(4), (5), (6), (8) המאפשרים לעבד את מצבו המיוחד של הנאשם בתחום הטיפולי כחלק משיקולי הענישה.

נמסר, כי בהעדר מענה טיפולי במסגרת ההליך הפלילי, יש לאפשר לנאשם למצות את אפשרויות הטיפול בו במסגרת הקהילה, באמצעות גורמי הרווחה, עם שחרורו ממאסר. טיעון זה הוא טיעון מוצדק אך קבלתו, משמעותה הטלת אחריות נכבדת על כתפי הנאשם אם לא ינצל את ההקלה בענישה לטובה.

סוף דבר:

24. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. הפעלת המאסר המותנה מת"פ 25514-09-20, בן 30 ימים וזאת במצטבר לעונש זה.



בסה"כ ירצה הנאשם **4 חודשי** מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

תשומת לב שב"ס כי הנאשם סיים לרצות את עונשו

ג. מאסר על תנאי של **חודש**.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה של הפרת צו פיקוח.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג הסמים בחלוף תקופת הערעור.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' אדר ב' תשפ"ב, 08 מרץ 2022, במעמד הצדדים.